

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

A7-0254/2014

26.3.2014

RAPORT

referitor la negocierile privind CFM 2014-2020: învățăminte și perspective
(2014/2005(INI))

Comisia pentru bugete

Coraportori: Jean-Luc Dehaene, Ivailo Kalfin

Raportor pentru aviz (*):
Andrew Duff, Comisia pentru afaceri constituționale

(*) Procedura comisiilor asociate – articolul 50 din Regulamentul de procedură

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
EXPUNERE DE MOTIVE.....	12
AVIZ AL COMISIEI PENTRU AFACERI CONSTITUȚIONALE	23
AVIZ AL COMISIEI PENTRU OCUPAREA FORȚEI DE MUNCĂ ȘI AFACERI SOCIALE.....	26
AVIZ AL COMISIEI PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ.....	30
AVIZ AL COMISIEI PENTRU LIBERTĂȚI CIVILE, JUSTIȚIE ȘI AFACERI INTERNE	32
REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE	36

(*) Procedura comisiilor asociate – articolul 50 din Regulamentul de procedură

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitor la negocierile privind CFM 2014-2020: învățăminte și perspective
(2014/2005(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea de regulament al Consiliului de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 (COM(2011)0398), modificată la 6 iulie 2012 (COM(2012)0388) și proiectul de acord interinstituțional între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară (COM(2011)0403),
- având în vedere aprobarea de către Parlament, la 19 noiembrie 2013, a regulamentului privind CFM, în conformitate cu articolul 312 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și aprobarea de către Parlament, în aceeași zi, a concluziilor AII,
- având în vedere CFM și AII, astfel cum au fost adoptate la 2 decembrie 2013 și publicate în Jurnalul Oficial din 20 decembrie 2013,
- având în vedere Rezoluția sa din 8 iunie 2011 intitulată „Investiția în viitor: un nou cadru financiar multianual pentru o Europă competitivă, sustenabilă și favorabilă incluziunii¹,
- având în vedere Rezoluția sa din 23 octombrie 2012 susținând atingerea unui rezultat pozitiv al procedurii de aprobare a cadrului financiar multianual 2014-2020²,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 martie 2013 referitoare la concluziile Consiliului European din 7-8 februarie 2013 privind cadrul financiar multianual³,
- având în vedere Rezoluția sa din 3 iulie 2013 referitoare la acordul politic privind cadrul financiar multianual 2014-2020⁴,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 decembrie 2013 privind relațiile Parlamentului European cu instituțiile care reprezintă guvernele naționale⁵,
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru bugete și avizele Comisiei pentru afaceri constituționale, al Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, al Comisiei pentru dezvoltare regională și al Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A7-0254/2014),

A. întrucât acordul privind CFM 2014-2020 a fost rezultatul unui lung și dificil proces de

¹ JO C 380 E, 11.12.2012, p. 89.

² Texte adoptate, P7_TA(2012)0360.

³ Texte adoptate, P7_TA(2013)0078.

⁴ Texte adoptate, P7_TA(2013)0304.

⁵ Texte adoptate, P7_TA(2013)0599.

negocieri ce a durat doi ani și jumătate; întrucât acordul politic final a putut fi atins doar la nivelul politic cel mai înalt, între cei trei președinți (Parlamentul, președinția Consiliului și Comisia) potrivit articolului 324 din TFUE;

- B. întrucât nivelul general al viitorului CFM (960 miliarde EUR în credite de angajamente, 908 miliarde EUR în credite de plată la prețurile din 2011), decis de Consiliul European și aprobat în cele din urmă de Parlament, prezintă o reducere cu 3,5% a creditelor de angajament și cu 3,7% a creditelor de plată față de cadrul financiar 2007-2013, în ciuda competențelor sporite ale UE, ca urmare a Tratatului de la Lisabona și a extinderii Uniunii la 28 de state membre; întrucât acest nivel nu corespunde angajamentelor și obiectivelor politice ale UE, mai ales în legătură cu Strategia Europa 2020;
- C. întrucât bugetul anual UE va reprezenta și în continuare circa 1% din VNB al UE în anii următori, un nivel deja atins la începutul anilor 1990 și mult sub plafonul de 1,29% al resurselor proprii pentru angajamente și 1,23% din VNB UE pentru plăți, astfel cum a fost decis inițial în 1992 și reconfirmat în 2010;
- D. întrucât, confruntat cu imposibilitatea politică de a schimba sumele globale alocate CFM decise de Consiliul European, Parlamentul s-a concentrat pe îmbunătățirea execuției CFM prin negocierea cu succes a includerii unor noi dispoziții esențiale ce vor permite noului cadru financiar și noului buget anual al UE să fie mai operațional, mai coerent, mai transparent și mai adaptabil nevoilor cetățenilor UE, cu o utilizare a plafoanelor CFM în ceea ce mai mare măsură posibilă; întrucât aceste dispoziții privesc mai ales noile aranjamente referitoare la revizuirea CFM, flexibilitatea, resursele proprii și unitatea și transparența bugetului UE, împreună cu un alt angajament privind reformarea sistemului de finanțare a bugetului UE (Declarația comună privind resursele proprii);
- E. întrucât, prin aderarea la principiul îndrumător „nimic nu este convenit până când nu este totul convenit”, Parlamentul a aprobat noul regulament CFM, precum și noul Acord interinstituțional la 19 noiembrie 2013, după ce Consiliul a îndeplinit condițiile impuse de Parlament în rezoluția sa din 3 iulie 2013, printre care adoptarea unei sume suplimentare de 11,2 miliarde EUR în credite de plată pentru 2013;
- F. întrucât Consiliul nu a înregistrat niciun progres referitor la reforma foarte necesară a actualului sistem de finanțare a bugetului UE, în ciuda propunerilor ambițioase ale Comisiei, menite nu doar să permită depășirea blocajului cauzat de lipsa unui sistem de veritabile resurse proprii, ci și să creeze un sistem de finanțare a bugetului UE într-un mod mai simplu, mai corect și mai transparent pentru cetățenii UE;
- G. întrucât în urma acordului privind CFM 2014-2020, acesta nu coincide cu mandatele Parlamentului și Comisiei, care încep în 2014;
- H. întrucât posibilitățile oferite de Tratatul de la Lisabona de modificare a procedurilor decizionale pentru CFM și deciziile privind resursele proprii nu au fost exploatate,
 1. deploră profund faptul că, atât procedura de negociere a CFM 2014-2020, cât și dezbaterile politice din jurul acestor negocieri, au demonstrat o lipsă clară de viziune comună în ceea ce privește bugetul și prioritățile politice ale UE, au arătat că există abordări foarte divergente între instituțiile UE și nu au ținut cont de consolidarea rolului și

prerogativelor Parlamentului, în conformitate cu Tratatul de la Lisabona; consideră că este esențial, prin urmare, ca prezentul raport să tragă învățăminte politice și instituționale necesare, care să servească de bază pentru pregătirea viitoarelor negocieri, mai ales în legătură cu revizuirea de după alegeri a CFM, ce ar trebui lansată de Comisie cel mai târziu înainte de sfârșitul lui 2016;

Considerații de ordin politic

2. recunoaște că consolidarea fiscală cu care se luptă în prezent statele membre a făcut nerealizabil un acord mai ambițios privind CFM 2014-2020; regretă profund totuși faptul că nu a fost recunoscut în mod corespunzător rolul bugetului UE ca important instrument comun de politici pentru depășirea actualei crize economice și sociale; reamintește că bugetul european este în primul rând un buget de investiții care oferă un cadru unic pentru coordonarea și intensificarea eforturilor naționale depuse în vederea relansării creșterii economice, stimulării competitivității și creării de locuri de muncă în întreaga UE;
3. se declară profund îngrijorat de faptul că toate dezbaterile din Consiliu pe tema bugetului au fost, deja de mult timp, subminate de argumentul „profitului echitabil”, în loc să fie conduse de logica valorii adăugate europene; consideră că, deși această dezbatere a existat deja înainte de introducerea de resurse bazate pe VNB, situația s-a acutizat din cauza sistemului actual de finanțare a UE, potrivit căruia circa 74 % provin din contribuții naționale bazate pe VNB în loc de resurse cu adevărat proprii, după s-a prevăzut în Tratatul de la Roma și în toate tratatele UE următoare; consideră că un astfel de sistem pune un accent disproporționat pe balanțele nete dintre statele membre și a condus la introducerea progresivă a unor mecanisme complexe și opace de corecții pentru finanțarea bugetului UE;
4. consideră că aceeași logică a prevalat și în convenirea acordului privind CFM în Consiliul European, la 8 februarie 2013; consideră regretabil faptul că acest lucru s-a reflectat în modul în care au fost hotărâte atunci sumele de care urmau să beneficieze statele membre, mai ales în cele mai mari două rubrici de cheltuieli din bugetul UE, politica agricolă și cea de coeziune; critică, mai ales, creșterea numărului de alocări speciale și „cadouri” acordate în cadrul negocierilor dintre șefii de stat și de guvern, ce nu au la bază criterii obiective și verificabile, ci reflectă mai degrabă puterea de negociere a statelor membre, care încearcă să își protejeze interesele naționale și să își maximizeze avantajele nete; denunță lipsa de transparență în convenirea acestui acord și reținerile Consiliului și Comisiei în a furniza Parlamentului toate documentele relevante; subliniază faptul că valoarea adăugată europeană ar trebui să prevaleze asupra intereselor naționale;
5. respinge cu fermitate această viziune strict contabilă a bugetului UE, ce nu integrează valoarea adăugată europeană, contrazice principiul solidarității UE și subestimează actualul rol și rolul potențial al bugetului UE în consolidarea guvernantei economice; subliniază că bugetul UE este, în cea mai mare măsură, un buget de investiții cu un important efect multiplicator care face posibilă o serie de proiecte care ar fi altfel greu sau imposibil de implementat, fiind un catalizator pentru creștere, competitivitate și crearea de locuri de muncă în întreaga Uniune și, totodată, un vector important al reformei; regretă profund, prin urmare, că anumite state membre par să privească contribuțiile naționale la bugetul UE strict ca un cost ce trebuie redus la minimum;

6. constată că Consiliul European a preferat o abordare de la vârf la bază când a decis mărimea generală a CFM 2014-2020, ceea ce indică o discrepanță îngrijorătoare între angajamentele politice ale UE, asumate de Consiliu, și rezerva pe care o manifestă în finanțarea corespunzătoare a acestora; consideră, în schimb, că această decizie ar trebui să aibă la bază un proces invers, de bază la vârf, rezultând dintr-o evaluare detaliată a nevoilor financiare și obiectivelor politice ale UE, astfel cum se prevede în programele multianuale și politicile elaborate de autoritatea legislativă;
7. este, prin urmare, convins că orice decizie privind cadrul financiar ar trebui să fie precedată de (și să se bazeze pe) o veritabilă dezbateră politică privind rolul, funcția și valoarea adăugată a bugetului UE, precum și pe compatibilitatea acestuia cu strategia politică adoptată de Uniune și cu prioritățile și obiectivele operaționale atribuite Uniunii; consideră că, pentru a reduce decalajul dintre viziunile divergente cu privire la rolul bugetului UE, această dezbateră ar trebui organizată în timp util, implicând cele trei instituții UE și toate parlamentele naționale, precum și autoritățile politice de cel mai înalt nivel ale statelor membre;
8. este convins, totodată, că un progres efectiv poate fi realizat doar printr-o reformă profundă a finanțării bugetului UE, care ar trebui să respecte litera și spiritul tratatului, să revină la un sistem de resurse proprii veritabile, clare, simple și corecte; subliniază că introducerea uneia sau mai multor resurse proprii noi va reduce la minimum ponderea contribuțiilor bazate pe VNB la bugetul UE reducând, prin urmare, presiunea asupra finanțelor naționale; își reafirmă angajamentul față de orice proces care conduce la reformarea sistemului de resurse proprii, care se caracterizează în prezent prin complexitate, opacitate și ineficiență; regretă că acordul final al Consiliului privind resursele proprii este chiar mai complex decât cel anterior din moment ce a introdus noi rabaturi și excepții.

Considerații de ordin instituțional

9. reamintește că Parlamentul a fost prima instituție UE ce și-a prezentat viziunea privind CFM 2014-2020 și nevoia de reformare a finanțării bugetului UE, prin raportul comisiei specializate SURE, în iunie 2011; consideră că această pregătire din timp a ajutat Parlamentul să obțină un consens larg în legătură cu prioritățile politice și să rămână unit pe parcursul procesului de negociere care a urmat; consideră în plus că acest raport i-a servit ca referință Comisiei Europene în elaborarea propriilor propuneri privind CFM și resursele proprii și apreciază dialogul politic periodic stabilit între cele două instituții în toate etapele de pregătire a acestui raport; consideră că această practică ar trebui dezvoltată în continuare sub forma unui dialog structurat între cele două instituții înaintea prezentării oricăror propuneri privind CFM;
10. reamintește că, în temeiul articolului 312 TFUE, Consiliul adoptă în unanimitate regulamentul CFM după obținerea aprobării Parlamentului, iar cele trei instituții UE „iau toate măsurile necesare pentru a facilita adoptarea sa”; constată, prin urmare, că Tratatul nu prevede nicio procedură concretă pentru implicarea Parlamentului în negocierile CFM și că aceste modalități au fost stabilite ulterior, printr-o serie de aranjamente ad-hoc la nivel politic, din inițiativa Parlamentului;
11. consideră regretabil că nu au avut loc negocieri semnificative între Parlament și Consiliu

înaintea încheierii acordului în Consiliul European privind CFM, la 8 februarie 2013; consideră că numeroasele reuniuni dintre echipa sa de negociere și președințiile succesive ale Consiliului, pe baza reuniunilor relevante ale Consiliului de Afaceri Generale, și participarea sa la reuniunile informale ale Consiliului referitoare la CFM au permis doar un schimb firav de informații între Consiliu și Parlament; subliniază, prin urmare, necesitatea ca Parlamentul să își analizeze în mod critic propriul rol în acest proces și să folosească toate mijloacele de care dispune pentru a-și mări influența asupra spiritului, calendarului și conținutului negocierilor cu Consiliul, făcând Consiliul să ia cunoștință mai bine de pozițiile și argumentele Parlamentului.

12. regretă faptul că, în ciuda opoziției ferme a Parlamentului, toate pachetele de negociere prezentate de diferitele președinții ale Consiliului, și, în final, acordul din cadrul Consiliului European privind CFM de la 8 februarie 2013, conțineau un important număr de elemente legislative ce ar fi trebuit să fie decise prin procedura legislativă ordinară; subliniază că unanimitatea impusă de tratate în cadrul Consiliului pentru adoptarea regulamentului CFM a putut fi asigurată doar prin garantarea anumitor modificări ale politicilor sectoriale ale UE, aducând astfel atingere, în clară contradicție cu prevederile tratatelor, prerogativelor ce îi reveneau Parlamentului prin procedura de codecizie, în special dreptului său de a face modificări pe picior de egalitate cu Consiliul;
13. constată că veritabilele negocieri privind regulamentul CFM și AII au fost lansate doar în mai 2013, negociatorii Consiliului neavând un mandat oficial de negociere, considerând în schimb acordul din cadrul Consiliului European privind CFM drept unic punct de referință, fără marje de negociere; subliniază că această atitudine nu a condus doar la o pierdere inutilă de timp, ci și la încercarea inacceptabilă a Consiliului de a exclude anumite puncte din procesul de negociere, forțând Parlamentul să se lupte, inclusiv la nivelul politic cel mai înalt, pentru antamarea de negocieri privind fiecare articol din regulamentul CFM și din AII;
14. reamintește că, potrivit tratatului, Consiliul European nu îndeplinește funcții legislative; insistă, prin urmare, ca concluziile Consiliului European să fie considerate instrucțiuni de negociere destinate Consiliului și subliniază că acestea nu constituie, în niciun caz, bariere de netrecut care nu pot fi negociate cu Parlamentul; solicită introducerea unei formulări standard care să facă trimitere la articolul 15 alineatul (1) din TFUE și care să fie inserată în concluziile Consiliului European;
15. regretă faptul că aceeași problemă a marcat și negocierile privind programele multianuale UE, mai ales în cadrul politicii agricole și a celei de coeziune; subliniază că Consiliul a refuzat în repetate rânduri să facă măcar trimitere la „aspectele legate de CFM” ale respectivelor temeuri juridice; subliniază eforturile considerabile și timpul necesar pentru ca Parlamentul să poată asigura că toate punctele din temeiurile juridice decise prin codecizie între Consiliul și Parlament rămân pe masa de negociere; constată cu satisfacție că negociatorii Parlamentului au avut până la urmă parte de succes în modificarea anumitor părți din acordul convenit de Consiliul European;
16. constată că sumele CFM (nivelul general și distribuția în funcție de rubrici), astfel cum au fost decise de Consiliul European, nu au mai fost modificate în final de Parlament, care a recunoscut contextul financiar și economic extrem de dificil la momentul luării deciziei;

subliniază totodată că acest lucru nu ar trebui perceput drept un precedent și își reiterează poziția conform căreia sumele din CFM, precum și orice altă parte din acordul politic convenit în acordul relevant al Consiliului European, fac obiectul negocierilor cu Parlamentul;

17. subliniază necesitatea de a îmbunătăți în mod semnificativ modalitățile pentru viitoarele negocieri privind CFM, pentru a se evita astfel blocajele și pentru a se economisi timp și resurse în decursul negocierilor; consideră că aceste modalități ar trebui formalizate printr-un acord la cel mai înalt nivel politic, care să țină seama de deficiențele recentelor negocieri și să asigure respectarea rolului și a prerogativelor Parlamentului, așa cum prevede Tratatul privind UE; consideră că această procedură ar trebui în cele din urmă integrată în AII, după modelul procedurii bugetare;
18. ***subliniază volumul imens al schimbului de informații și al coordonării necesar în cadrul Parlamentului pentru a asigura concordanța între negocierile paralele ale CFM și bazele legislative a peste 60 de programe multianuale; subliniază faptul că este extrem de important să se identifice chestiunile care trebuie să fie adoptate prin codecizie și acestea să fie menținute în domeniul de competență a comisiilor respective în cea mai mare măsură posibilă. sugerează ideea ca la următoarele negocieri privind CFM Parlamentul European să abordeze propunerile legislative în paralel și în final să le adopte ca un pachet, aplicând principiul că „nimic nu este convenit până când nu e tot convenit” în cea mai mare măsură posibilă.***
19. își exprimă convingerea că regula unanimității în Consiliu înseamnă că acordul convenit reprezintă cel mai mic numitor comun, din dorința de a se evita vetoul unui singur stat membru; subliniază că o nouă tendință înspre votul prin majoritate calificată, în cazul regulamentului CFM, ar fi în conformitate nu doar cu procedura legislativă ordinară, utilizată pentru adoptarea practic a tuturor programelor multianuale UE, dar și cu procedura bugetară anuală;
20. constată că Consiliul European ar putea recurge la clauza pasarelă [articolul 48 alineatul (7) din TUE] pentru a trece la votul cu majoritate calificată și la procedura legislativă ordinară pentru deciziile privind resursele proprii și CFM; reamintește, în plus, că articolul 312 alineatul (2) din TFUE permite, în orice caz, adoptarea votului cu majoritate calificată pentru CFM; îndeamnă Consiliul European să recurgă la aceste două pasarele pentru obiectivul propus, astfel încât să simplifice procesul decizional din cadrul Consiliului și să limiteze măsura în care politica națională de „juste retour” are prioritate în fața intereselor comune ale Uniunii în ansamblul său;

CFM 2014-2020: perspective

21. își manifestă intenția de a se asigura că toate noile dispozițiile ce au fost integrate în regulamentul CFM și în AII sunt utilizate pe deplin în procedura bugetară anuală; speră că Consiliul nu va încerca să impună interpretări restrânse ale acestor dispoziții, mai ales cu privire la natura și domeniul de aplicare a instrumentelor speciale, ci că va acționa în schimb în mod responsabil și va aproba creditele de plată necesare pentru a acoperi atât angajamentele anterioare, cât și cheltuielile neprevăzute, chiar dacă rezultatul este că plafoanele anuale ale CFM trebuie depășite; reamintește, în acest context, că plafoanele pentru CFM 2014-2020 au fost fixate cu mult sub plafoanele privind resursele proprii;

22. acordă o importanță specială noilor norme privind flexibilitatea, care ar trebui să permită utilizarea la maximum a plafoanelor respective din CFM pentru angajamente și plăți; subliniază că practica din cadrele financiare anterioare prin care bugetul UE rămânea mult sub plafoanele CFM, mai ales în credite de plată, nu mai poate fi continuată;
23. subliniază faptul, în acest context, că angajamentele restante acumulate au atins un nivel critic care ar putea conduce eventual bugetul UE la un deficit structural care ar contraveni în mod clar dispozițiilor tratatului (articolele 310 și 323 din TFUE); este profund îngrijorat de faptul că volumul facturilor neplătite la sfârșitul anului a crescut constant din 2011 (23,4 miliarde EUR la sfârșitul lui 2013 numai din politica de coeziune), ceea ce va pune o presiune considerabilă asupra plafoanelor la plăți pentru CFM 2014-2020; subliniază necesitatea de a fixa plafoanele la plățile din CFM cu exactitate ținând cont în mod corespunzător de dinamica politicii de coeziune, în special de eșalonarea în timp a programării, punerii în aplicare, încheierii finale a programelor și a dezangajărilor;
24. subliniază că scopul marjei globale a angajamentelor este de a sprijini investițiile pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă în Europa și, în special, ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor; reamintește că acest instrument a fost o inițiativă a Parlamentului European;
25. reamintește că următoarea Comisie, ce își va începe mandatul după alegerile europene din 2014, urmează să lanseze o revizuire a CFM 2014-2020 până la sfârșitul lui 2016; subliniază faptul că această clauză de revizuire post-electorală a CFM a fost una dintre condițiile esențiale impuse de Parlament în timpul negocierilor CFM, pentru a permite viitoarei Comisii și viitorului Parlament să reevalueze prioritățile politice ale UE, atribuind astfel CFM un plus de legitimitate democratică; subliniază că, după criza economică, nivelurile investițiilor în Europa au scăzut semnificativ între 2008 și 2012 și reamintește că potrivit unor estimări¹ acest lucru va costa continentul nostru 540 de miliarde de euro în venituri pierdute până în 2020;
26. subliniază necesitatea, având în vedere examinarea/revizuirea postelectorală a CFM, ca viitorul Parlament să mediteze cu promptitudine asupra priorităților politice, adică să identifice sectoarele în care vor fi necesare mai multe investiții în a doua parte a CFM 2014-2020; invită, în acest context, viitoarea Comisie și viitorul Parlament să evalueze temeinic gradul de îndeplinire a obiectivelor strategiei Europa 2020, mai ales în ceea ce privește locurile de muncă și combaterea crizei economice, precum performanțele unor programe cheie ale UE, precum Orizont 2020, pentru a se axa pe sectoare cu o valoare adăugată dovedită a cheltuielilor UE și pentru care vor fi necesare resurse financiare suplimentare;
27. solicită ca evaluarea la jumătatea perioadei a CFM să pregătească o eventuală reducere a perioadei pentru care va fi convenit următorul CFM, astfel încât să se asigure renegocierea ulterioară a acestuia pe parcursul mandatului fiecărui Parlament și al fiecărei Comisii, asigurându-se, în acest mod, legitimitate democratică deplină pentru deciziile ordinare privind perspectivele financiare ale Uniunii și luându-se, în același timp, măsuri pentru a garanta stabilitatea programelor de cheltuieli și caracterul previzibil al investițiilor ;

¹ Alocuțiune a Președintelui Consiliului Guvernatorilor BEI în timpul Săptămânii europene interparlamentare, 21 ianuarie 2014.

consideră cu convingere că un ciclu de cinci ani al CFM ar spori legitimitatea democratică, ar îmbunătăți prioritizarea mijloacelor bugetare și ar putea fi considerată o condiție prealabilă pentru mai multe dezbateri politice;

28. subliniază că propunerile Comisiei pentru revizuirea CFM ar trebui să țină seama pe deplin de cele mai recente evaluări macroeconomice și să includă o evaluare detaliată a funcționării tuturor instrumentelor speciale, mai ales a marjelor globale din angajamente și plăți; reamintește că acest proces nu va avea ca impact reducerea vreunui pachet național alocat în prealabil, inclusiv cota de participare a FSE la aceste pachete naționale; în acest context, se așteaptă ca Comisia să furnizeze Parlamentului și Consiliului date identice și convergente privind cifrele și estimările, pentru a evita neînțelegerile în cadrul negocierilor în ceea ce privește baza discuției;
29. subliniază necesitatea de a stimula o discuție amplă și deschisă în legătură cu rezultatele obținute în cadrul programelor de finanțare ale UE, îndeosebi o evaluare a măsurii în care aceste programe contribuie la realizarea obiectivelor Europa 2020;
30. subliniază rolul instrumentelor financiare inovatoare precum obligațiunile de finanțare a proiectelor europene, care pot avea un rol foarte important de jucat în stimularea investițiilor atât de necesare, dacă sunt concepute corespunzător; îndeamnă Comisia în această privință să utilizeze în mod optim evaluarea viitoare și în contextul reexaminării/revizuirii CFM 2014-2020;
31. salută Declarația comună a celor trei instituții convenită în contextul negocierilor privind CFM potrivit căreia procedurile bugetare anuale vor integra, după caz, elemente referitoare la egalitatea de gen, ținând seama de modalitățile în care cadrul financiar general al Uniunii contribuie la consolidarea egalității de gen (și asigură o abordare integratoare a egalității de gen); subliniază faptul că aceste principii ar trebui integrate în propunerile Comisiei referitoare la revizuirea CFM;
32. reamintește intenția sa de a face din revizuirea obligatorie a CFM o cerință-cheie pentru investitura viitoarei Comisii; solicită viitorului Parlament European, prin urmare, să condiționeze alegerea candidatului propus pentru Președinția Comisiei de un angajament ferm și clar de aplicare a clauzei de reexaminare/revizuire post-electorale și de angajare într-un dialog politic veritabil și aprofundat cu privire la conținutul acesteia;
33. constată că, pentru următoarea rundă de negocieri, se vor aplica noile articole 70 și 70a (negocierile interinstituționale din cadrul procedurilor legislative) din Regulamentul de procedură al Parlamentului; recomandă ca, încă de la începutul următorului mandat al Parlamentului, comisiei responsabile cu Regulamentul de procedură să i se solicite să armonizeze cele două articole cu articolul 75 (CFM), articolul 75c (trilogul financiar) și articolul 81 alineatul (3) (procedura de aprobare), în vederea redactării unui articol unic coerent privind procedurile legislative speciale prevăzute la articolele 311 și 312 TFUE referitoare la stabilirea mandatului, la desfășurarea trilogurilor (inclusiv la rolul Președintelui) și la examinarea în plen;
34. consideră că, la următoarea revizuire a tratatelor, Convenția ar trebui să înainteze propuneri privind un sistem real de codecizie între Consiliu și Parlament în ceea ce privește adoptarea CFM și a deciziilor privind resursele proprii;

35. își exprimă convingerea că Grupul la nivel înalt privind resursele proprii reprezintă o ocazie extrem de importantă de depășire a blocajului actual referitor la reforma sistemului de resurse proprii; speră ca astfel să se ajungă la o mai bună înțelegere a deficiențelor actualului sistem și a avantajelor ce ar decurge dintr-o reformă aprofundată și cuprinzătoare și din introducerea unor veritabile noi resurse proprii, care să reducă în mod semnificativ cota contribuțiilor din VNB la bugetul UE;
36. reamintește că Grupul la nivel înalt este mandatat să analizeze toate aspectele reformei sistemului de resurse proprii; este ferm angajat în acest proces și înțelege să contribuie în mod activ, prin intermediul celor trei reprezentanți ai săi, la toate etapele sale și la încheierea sa cu succes; contează pe implicarea egală a Consiliului și pe angajamentul său în acest proces; subliniază necesitatea popularizării aspectelor dezbătute în rândul parlamentelor naționale; subliniază că constatările și concluziile acestui Grup la nivel înalt ar trebui să fie prezentate în timp util pentru revizuirea CFM din 2016, pentru a asigura că eventualele reforme pot intra în vigoare pentru viitorul cadru financiar multianual;
37. își exprimă convingerea fermă că orice nouă capacitate sau buget fiscal nou dezvoltat în special pentru statele membre din zona euro ale căror funcții fiscale nu sunt acoperite de CFM trebuie dezvoltate în cadrul Uniunii și trebuie să fie supuse unui control și unei responsabilități democratice adecvate prin intermediul instituțiilor existente;
38. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului European, Consiliului, Comisiei și parlamentelor naționale.

EXPUNERE DE MOTIVE

Context

Planificarea financiară multianuală a UE a fost introdusă în 1988 pentru depășirea crizelor bugetare de la sfârșitul anilor `70 și din anii `80. Respectivele crize au degenerat adesea într-un conflict deschis între Consiliu și Parlament, conducând la adoptarea foarte tardivă (după începutul exercițiului financiar respectiv) a bugetelor anuale UE pentru 1980, 1985, 1986 și 1988.

Prin fixarea unor sume anuale maxime („plafoane”) pentru cheltuielile UE în ansamblu (atât în angajamente, cât și în plăți) și a unor plafoane pentru domeniile de politică („rubrici”), cadrul financiar multianual (CFM) își propune să asigure un grad înalt de predictibilitate, o evoluție ordonată a cheltuielilor în conformitate cu prioritățile politice ale UE și cu respectarea limitelor resurselor proprii ale Uniunii. Plafonul aferent resurselor proprii a fost inițial stabilit în 1992, fiind reconfirmat în 2010 la 1,23% din VNB al UE (în plăți).

Din punct de vedere istoric, bugetele anuale UE ce au fost adoptate s-au situat întotdeauna sub plafoanele globale CFM.

Dacă până la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona Consiliul, PE și Comisia conveneau asupra unui CFM prin adoptarea unui Acord interinstituțional, Tratatul de la Lisabona a consacrat practica planificării financiare multianuale și prevede ca CFM să fie de acum adoptat printr-un regulament al Consiliului pentru o perioadă de cel puțin cinci ani (articolul 312 TFUE). O procedură legislativă specială se aplică pentru adoptarea regulamentului, cu unanimitate în Consiliu după aprobarea PE. Tratatul de la Lisabona prevede posibilitatea adoptării unui AII, care să însoțească regulamentul CFM.

Principalele etape ale negocierilor privind CFM 2014-2020 pot fi rezumate astfel:

- 16/06/2010: înființarea comisiei SURE
- 08/06/2011: adoptarea de PE a raportului SURE privind investiția în viitor: un nou cadru financiar multianual pentru o Europă competitivă, sustenabilă și favorabilă incluziunii
- 29/06/2011: propunerea Comisiei privind CFM 2014-2020 și noul AII, urmată de peste 60 de propuneri legislative acoperind toate programele multianuale
- 06/07/2012: propunerea actualizată a Comisiei privind noul CFM
- 21/05/2012: primul pachet de negocieri al Consiliului
- 23/10/2012: raportul intermediar al PE (rezoluția PE în vederea obținerii unui rezultat pozitiv al procedurii de aprobare a cadrului financiar multianual 2014-2020)
- 23/11/2012: Nu s-a realizat niciun acord cu ocazia reuniunii speciale din noiembrie 2012 a Consiliului European în urma primelor propuneri numerotate din partea președinției cipriote a Consiliului și din partea Președintelui Consiliului European
- 08/02/2013: concluziile Consiliului European privind CFM
- 13/03/2013: rezoluție a PE privind concluziile CE
- 13/05/2013: prima reuniune oficială în cadrul trilogului
- 27/06/2013: acord politic privind CFM, urmat de rezoluția PE din 3/07 de confirmare a acordului politic asupra CFM

- 19/11/2013: aprobarea „formală” exprimată de PE cu privire la CFM
- 02/12/2013: adoptarea oficială a Regulamentului privind CFM de către Consiliu și a IIA

Poziția inițială de negociere / propunerea PE

Poziția PE privind nivelul și gradul de ambiție al CFM a fost prima oară exprimată în raportul comisiei speciale SURE din 8 iunie 2011 privind investiția în viitor: un nou cadru financiar multianual pentru o Europă competitivă, sustenabilă și favorabilă incluziunii, care, ținând cont de obiectivele ambițioase de viitor ale Uniunii, prevedea ca necesară majorarea cu cel puțin 5% față de plafoanele din 2013 a plafoanelor globale ale CFM (angajamente și plăți). PE a insistat asupra unei mai mari concentrări de resurse în domeniul de stimulare a creșterii și a competitivității, cu păstrarea finanțării politicii de coeziune la cel puțin același nivel ca în perioada 2007-2013. În cazul politicii agricole, trebuiau măcar menținute nivelurile din 2013. Pe baza mandatului politic din raportul SURE; PE și-a elaborat poziția de negociere în raportul intermediar privind CFM din 23 octombrie 2012.

Declarându-și intenția de a conduce negocieri detaliate cu Consiliul cu privire la fiecare articol din regulamentul CFM și AII asociat, Parlamentul a insistat asupra unui număr de 5 aspecte esențiale pentru negocieri: un nivel suficient al resurselor, flexibilitate, revizuirea după alegeri, resurse proprii și unitatea bugetului. Totodată, o serie de alte aspecte importante erau integrate în poziția PE.

I. În contextul consolidării fiscale generale din statele membre, PE a decis în cele din urmă să nu modifice sumele globale (plafoanele globale pentru angajamente și plăți pentru întreaga perioadă) convenite în mod unanim de șefii de stat și de guvern. PE nu a modificat nici sumele pentru rubricile care ofereau o ușoară tendință de favorizare a creșterii, a creării de locuri de muncă și de investiții orientate spre viitor (rubrica 1). Acest compromis a fost însă condiționat, printre altele, de utilizarea la maxim a plafoanelor CFM convenite de credite de plată și de angajament atunci când sunt elaborate bugetele anuale. Astfel, Parlamentul a propus o nouă abordare către flexibilitate. Acest lucru presupunea că gestionarea CFM, astfel cum a fost propus, nu putea funcționa fără un maximum de flexibilitate, concept menționat în concluziile Consiliului European, dar neelaborat.

Nevoia identificată de a se permite reportarea marjelor neutilizate între rubrici și între exerciții bugetare s-a materializat prin propunerile inovative ale Parlamentului de instituire a marjelor globale în plăți și angajamente. Alte mecanisme de flexibilitate introduse de Parlament includeau domeniul de aplicare și instituirea unor instrumente speciale, marja de rezervă, ajustările legate de execuție, etc. Acestea sunt enumerate și descrise pe scurt în tabelul de mai jos.

Din moment ce plafoanele stabilite prin CFM 2014-2020 sunt încă superioare sumelor din 2007-2013 în ceea ce privește creditele de plată (strict), este încă posibil ca bugetele executate în 2014-2020 să fie superioare celor din perioada 2007-2013, dacă mecanismele de flexibilitate adoptate în cele din urmă sunt executate în mod corect.

II. Compromisul privind sumele propuse de Consiliul European ar trebui înțeles și în conjuncție cu solicitarea exprimată de PE a unei clauze ferme de revizuire post-electorală, întrucât PE a considerat că nu poate accepta în necunoștință de cauză un buget de austeritate pentru o perioadă de șapte ani, angajând astfel următorul Parlament și viitoarea Comisie,

precum și succesorii acestora. Astfel, pentru a alinia mai bine calendarul electoral și cel bugetar și pentru a putea reacționa la noile evoluții economice, Parlamentul a propus modalități specifice de aplicare a clauzei de revizuire (aplicare, momentul aplicării, recurgerea la clauza pasarelă la VMC).

III. Referitor la resursele proprii, Parlamentul a susținut propunerile legislative ambițioase ale Comisiei și a solicitat un calendar clar în direcția restabilirii unui sistem de veritabile resurse proprii, clare, simple și corecte, un sistem care să prezinte garanții privind procesul decizional și controlul democratic inerent bugetelor publice. Etapele propuse au inclus reducerea nivelului contribuțiilor bazate pe VNB de la 40% la bugetul UE, transferând complet sau parțial la bugetul UE veniturile din taxa pe tranzacțiile financiare în cooperare consolidată, reformarea resurselor proprii din TVA, reducerea costurilor de colectare a resurselor proprii tradiționale la 10% din sumele colectate de statele membre și eliminarea treptată a actualelor mecanisme de corecții.

IV. Cu privire la unitatea bugetului și transparența sa, Parlamentul a insistat asupra principiului ca toate cheltuielile și veniturile rezultând din decizii luate de instituțiile UE sau în numele acestora să fie incluse în bugetul UE, împreună cu o perspectivă de ansamblu a implicațiilor financiare ale tuturor acțiunilor și instrumentelor UE, inclusiv acțiunile UE întreprinse de statele membre în cadrul cooperării consolidate sau al unui tratat anume.

Totodată, sumele propuse de Consiliul European au determinat Parlamentul să stabilească ca precondiție pentru demararea negocierilor prezentarea de către Comisie a unui proiect de buget rectificativ (maximum nivelul plăților 2013) pentru acoperirea a cât mai multora dintre solicitările de plăți pe 2013 până la începutul noii perioade și pentru a evita astfel ca nivelul plăților fixat pentru perioada 2014-2020 să trebuiască să acopere o cotă disproporționată de cereri din perioada precedentă. Totodată, ca rezultat direct al recente crize a plăților de la bugetul UE, Parlamentul a propus un număr de dispoziții menite să soluționeze problema plăților, precum eventuala reutilizare a surplusurilor, după cum este prezentat în tabelul de mai jos.

Un alt aspect important l-a reprezentat evitarea nerespectării competențelor de codecizie ale PE, întrucât concluziile Consiliului European din 8 februarie 2013 au depășit cu mult limita dintre aspectele esențiale ale CFM și elementele ce intrau în cadrul programelor ce făceau obiectul procedurii de codecizie. Aceasta a fost prima dată când s-au aplicat dispozițiile Tratatului de la Lisabona în materie de CFM.

De asemenea, au mai fost dezbătute, la cererea PE, și alte aspecte legate de CFM sau de procedura bugetară anuală sau alte aspecte mai specifice, ridicate de comisiile competente (PECH, CONT, AFET, FEMM etc.). Acestea sunt enumerate în tabelul de mai jos.

Poziția detaliată a Parlamentului cu privire la aceste elemente a fost prezentată în diferitele rapoarte ce au fost adoptate de Parlament înainte de adoptarea Consiliului European din 8 februarie. În vederea negocierilor, acestea au fost operaționalizate într-un document de lucru de către raportori¹, cu amendamente concrete la propunerile Comisiei. Acestea sunt descrise mai jos.

¹ Document de lucru pentru CFM–IIA prezentat de echipa de negociere a PE (http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2009_2014/documents/budg/dt/1017/1017432/1017432en.pdf)

Solicitarea PE	Descriere / Obiectiv
4 aspecte principale	
Flexibilitate:	Obiectivul general: asigurarea flexibilității pentru autoritatea bugetară în timpul procedurii anuale, asigurarea caracterului gestionabil al CFM și permiterea utilizării depline a plafoanelor convenite
- marja globală credite de plată	Reportarea automată, nelimitată între exerciții a creditelor de plată neprevăzute în buget/necheltuite sub limita plafonului. Pentru a permite eventuala recuperare în credite de plată în caz de întârzieri de executare.
- marja globală credite de angajament	Același mecanism pentru angajamente, pentru ușurarea finanțării priorităților și nevoilor ce pot să apară, și utilizarea completă a plafonului CFM global.
- instrumente speciale	O mai bună flexibilitate pentru utilizarea și mobilizarea acestora (plafonul anual, plățile corespondente, reportarea nelimitată a sumelor neutilizate) pentru asigurarea unor resurse suficiente și a flexibilității necesare pentru a face față oricărui eveniment neprevăzute.
- marja de rezervă	Ca măsură de completare față de celelalte instrumente de flexibilitate, în cazul în care acestea sunt insuficiente pentru a face față diverselor situații (fără compensare).
- utilizarea surplusurilor	Special pentru plăți, pentru a evita situațiile în care apar noi nevoi de plăți, deși simultan fonduri UE din venituri sunt rambursate statelor membre prin reducerea contribuțiilor lor din VNB.
- ajustări ale plăților legate de execuție	Pentru a face față oricărui modificări ale modelelor de execuție și a profilelor de plăți, în contextul procedurii bugetare anuale
- flexibilitate legislativă	Pentru a permite devierea cu 10% de la pachetele financiare ale programelor, astfel cum au fost aprobate
- o nouă tipologie flexibilitate îmbunătățită / actualizare / ajustare / revizuire	Raționalizarea și clarificarea diferitelor modalități de modificare / deviere de la CFM în funcție de modul în care acest lucru afectează plafoanele CFM, cu aranjamente corespunzătoare pentru procesul decizional.
Revizuirea post-electorală	Fixarea unei „clauze de rendez-vous” pentru permite noului PE și noii Comisii să se exprime cu privire la plafoanele CFM aplicabile în condițiile stabilite și în funcție de noul context economic.
Unitatea și transparența	Evitarea oricărei finanțări din afara bugetului și asigurarea unui control clar al tuturor resurselor mobilizate de UE sau în numele său
Resurse proprii	Definirea unei metode de întoarcere la un sistem de veritabile resurse proprii
„Alte” aspecte	
Proiecte de anvergură: Galileo, ITER, Copernicus	Neincluse în plafonul general CFM, ci în afara acestuia, delimitând resursele alocate, în caz de costuri suplimentare
Plăți și RAL:	Obiectivul general a fost să se acorde autorității bugetare instrumentele necesare pentru a ieși din recenta criză a plăților de la buget

- justificarea divergențelor față de estimările COM	Pentru evitarea reducerilor generalizate și/sau arbitrare, fără legătură cu realitatea executării bugetului și a previziunilor cheltuielilor furnizate de autoritățile statelor membre (în gestiune comună)
- certificarea previziunilor de plăți	Pentru a pune capăt divergențelor dintre estimările furnizate de autoritățile naționale ale creanțelor în gestiune comună și alocările de la bugetul UE propuse de Consiliu pentru acoperirea creanțelor
- tratarea contribuțiilor statelor membre în bugetele naționale	O mai bună estimare a contribuțiilor naționale în bugetele naționale, în conformitate cu normele de contabilitate publică, pentru a evita ca nivelul bugetului UE în plăți să devină o variabilă de ajustare pentru deficitul național și obiectivele de datorie publică
- reuniuni periodice și informare	Pentru a promova dezbaterile și informare în materie de necesar de plată și pentru a crea o bază comună a PE și a Consiliului de elaborarea a pozițiilor acestora cu privire la bugetul UE
- plan de acțiune privind RAL	Pentru a opri creșterea continuă de angajamente restante (neonorate)
PESC	Un mai bun control (raportare fără excepții) și transparență (o nomenclatură mai detaliată) pentru PE
Cheltuielile administrative	Obiectivul de -5%, în legătură cu negocierile paralele asupra regulamentului funcționarilor
Buna gestiune financiară :	Îmbunătățirea controlului bugetar, a raportării și a transparenței bugetului UE
- declarații de gestiune naționale	Pentru a da un nou impuls emiterii de declarații naționale privind gestionarea fondurilor UE
- organizații internaționale	Pentru a asigura transmiterea informațiilor și a documentației relevante legate de fondurile UE cheltuite de organizațiile internaționale
- evaluare	Raportul de evaluare prevăzut la articolul 318 TFUE se va concentra, referitor la dimensiunea internă, pe strategia UE 2020
Declarație privind sinergiile și o mai bună execuție a fondurilor	Evaluarea independentă pentru identificarea posibilelor sinergii, punerea în comun a resurselor și economiile la nivel UE, național și regional
Durată	CFM 2014-2020 trebuie văzut ca o soluție de tranziție pentru o viitoare perioadă de 5 sau 5+5 ani, pentru a alinia durata CFM cu mandatele instituțiilor, îmbunătățind astfel transparența și legitimitatea
Agenții	Procedură pentru o mai bună aliniere a deciziilor legislative și bugetare referitor la agenții (crearea lor, extinderea competențelor), inclusiv în timpul negocierilor legislative
FED	Integrarea în bugetul UE
Egalitate de gen	Includerea de elemente legate de dimensiunea de gen, ținând seama de modul în care cadrul financiar general al Uniunii contribuie la sporirea egalității între femei și bărbați (și asigură integrarea dimensiunii de gen).
Acorduri de pescuit	O mai bună participare a reprezentanților PE la negocierile privind acordurile internaționale de pescuit, ținând cont de competențele Parlamentului în domeniul

	acordurilor de pescuit
Alte aspecte din anexa AII	Spre facilitarea procedurii bugetare anuale (inclusiv un calendar flexibil și pragmatic pentru a asigura desfășurarea lină a procedurii anuale)

Negocieri și metodă de lucru

Pentru a asigura elaborarea în comun, implicarea și comunicarea pozițiilor și a strategiei Parlamentului, măsurile luate în cadrul PE au inclus:

- înființarea din timp a unei comisii temporare SURE, compusă din membri ai Comisiei BUDG și ai altor comisii specializate. Pentru a asigura influență maximă, PE și-a adoptat poziția cu privire la CFM înainte de publicarea propunerii Comisiei referitoare la CFM, și nu ca o reacție la aceasta.
- reuniuni periodice ale grupului de contact privind CFM, prezidate de Președintele PE, la care au fost reprezentați, după caz, echipa de negociere a BUDG și președinții grupurilor politice și ai altor comisii, și care au permis schimburi fructuoase de informații și elaborarea comună de poziții ale PE.
- coraportori pentru negocierile privind CFM și resursele proprii, în care s-au implicat o serie de grupuri politice, facilitând, din nou, dezvoltarea unei abordări care s-a bucurat de un sprijin larg în cadrul Parlamentului.
- echipa de negociere a CFM, președintele Comisiei BUDG și raportori pentru CFM și resursele proprii care s-au reunit la intervale regulate, invitând reprezentanți ai altor grupuri politice.
- raportorii pentru CFM care au vizitat comisii specializate și au invitat raportorii pentru CFM ai comisiilor specializate la reuniuni lunare spre informare și schimburi de opinii, ținând cont în modul cel mai larg posibil de diferitele comisii din PE.

Aceste reuniuni au fost însoțite de reuniuni la fiecare nivel administrativ relevant în vederea sprijinirii procesului politic de luare a deciziilor.

Înainte de publicarea concluziilor Consiliului European din 8 februarie 2013 și demararea unor reuniuni formale și informale pe perioada negocierilor (triloguri, reuniuni de dialog politic, etc.), măsurile referitoare la interacțiunea dintre PE și alte instituții au inclus:

- reuniuni între reprezentanții troicii președinției Consiliului (Polonia, Danemarca și Cipru) și ai PE imediat înainte de fiecare reuniune a Consiliului Afaceri Generale consacrate CFM, furnizarea documentelor relevante și sesiuni de informare ulterioare cu președinția Consiliului, conform scrisorii adresate de prim-ministrul Orban, în numele președințiilor ungară, poloneză, daneză și cipriotă, Președintelui Buzek la 6 iunie 2011.
- invitația adresată echipei de negociere a PE de către președințiile daneză și cipriotă de a participa la reuniunile informale ale CAG;
- prezentarea, de către Președintele PE, a poziției Parlamentului în cadrul discursurilor în cadrul Consiliului European și al reuniunilor în temeiul articolului 324 din TFUE dintre președinții PE, Consiliului și Comisiei, la care a fost invitat adesea președintele Consiliului European;

- numeroase contacte bilaterale între Președintele PE, membrii echipei de negociere privind CFM și omologi din parlamentele naționale.

Pe lângă acestea, Parlamentul și-a făcut cunoscută poziția prin intermediul numeroaselor acțiuni legislative și fără caracter legislativ (a se vedea mai sus). Pe baza mandatului din raportul SURE și a raportului intermediar din octombrie 2012, Parlamentul a menținut o serie de dialoguri pe durata negocierilor acordului din Consiliul European.

În rezoluția sa din 13 martie 2013, Parlamentul a respins acordul privind CFM al Consiliului European din 8 februarie 2013 în forma sa de atunci, considerând că acesta nu reflecta prioritățile și preocupările exprimate de Parlament și nu lua în considerare rolul și competențele acestuia. Parlamentul a subliniat că acordul nu putea fi acceptat fără îndeplinirea unor anumite condiții esențiale, stabilindu-și poziția de negociere pentru negocierile cuprinzătoare între Consiliu și Parlament referitoare la fiecare articol din regulamentul privind CFM și AII asociat.

Ca urmare a negocierilor intensive în perioada martie și iunie 2013, cu 5 triloguri la nivel ministerial, 6 ședințe trilaterale la nivel de ambasadori și numeroase alte reuniuni ale președinților celor 3 instituții, Parlamentul și Consiliul au ajuns la un acord politic la sfârșitul lunii iunie 2013. Acest acord a fost aprobat de PE în rezoluția sa din 3 iulie 2013, în cadrul căreia PE a stabilit o serie de condiții care trebuiau îndeplinite înainte ca Parlamentul să aprobe oficial regulamentul privind CFM: adoptarea bugetelor rectificative necesare pentru furnizarea unor credite suplimentare de plată pentru exercițiul financiar 2013, în sumă totală de 11,2 miliarde EUR, acordul politic cu privire la temeiurile juridice relevante ale programelor multianuale ale UE, în special aspectele care se reflectă în regulamentul privind CFM și instituirea unui grup la nivel înalt privind resursele proprii.

Cele trei condiții au fost îndeplinite în timp util pentru ca Parlamentul să-și exprime acordul cu privire la proiectul de regulament al Consiliului privind CFM în perioada de sesiune din noiembrie, după care, la 2 decembrie 2013, Consiliul să adopte Regulamentul privind CFM pentru 2014-2020.

Rezultate

Plafonanele globale ale creditelor de angajament în cadrul CFM 2014-2020 au fost stabilite la 960 miliarde EUR și, respectiv, 908 miliarde EUR pentru creditele de plată. În plus, au fost instituite instrumente speciale (Instrumentul de flexibilitate, rezerva pentru ajutoare de urgență, Fondul de solidaritate al Uniunii Europene, Fondul european de ajustare la globalizare) care, atunci când sunt mobilizate, se contabilizează ca depășind plafonanele CFM.

Aceste cifre reprezintă 1,00% VNB UE și respectiv 0,95% VNB UE, pe baza previziunilor VNB UE din primăvara anului 2012. Cu toate acestea, conform celor mai recente estimări ale Comisiei referitoare la evoluția VNB UE (previziunile din toamna anului 2013), aceste cifre se vor majora cu până la 1,04 și respectiv 0,99% din VNB UE, așa cum au fost prezentate în comunicarea Comisiei referitoare la ajustarea tehnică a cadrului financiar pentru 2014 (COM(2013)928).

Acordul privind pachetul pentru cadrul financiar multianual 2014-2020 oferă mai multă flexibilitate pentru plăți și angajamente între rubricile bugetare, precum și între exercițiile

bugetare pentru a permite utilizarea integrală a plafoanelor globale de plăți și de angajamente prevăzute pentru perioada 2014-2020. Au fost create noi instrumente în acest sens, precum marja globală pentru plăți cu anumite limitări impuse de Consiliu în termeni de sume, sau marja globală pentru angajamentele destinate creșterii economice și ocupării forței de muncă, în special în rândul tinerilor și cercetării. Flexibilitatea sporită este evidențiată, de asemenea, în cadrul mobilizării și finanțării de instrumente speciale.

Mai mult decât atât, în cadrul ultimei runde de negocieri a fost introdusă o flexibilitate specifică pentru ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor și pentru a consolida cercetarea, fapt care oferă posibilitatea de concentrare a fondurilor la începutul perioadei 2014-2015 atât în cazul domeniilor mai sus menționate, cât și al proiectului Erasmus și al IMM-urilor. Cu toate acestea, această dispoziție nu implică o majorare a resurselor destinate acestor politici pentru perioada 2014-2020, ci reprezintă o modificare a programării financiare inițiale propuse de Comisia Europeană.

Dispoziția prevede de asemenea:

- lansarea unei reexaminări/revizuirii a CFM de către Comisie până la sfârșitul anului 2016, pentru a permite următoarei Comisii și următorului Parlament să reevalueze prioritățile politice ale UE, să adapteze CFM la noile provocări și să țină seama pe deplin de cele mai recente previziuni macroeconomice;
- o înțelegere clară (prin declarație comună a celor trei instituții) privind o modalitate viabilă și un calendar pentru instituirea unui sistem veritabil de resurse proprii pentru Uniunea Europeană;
- câteva dispoziții privind unitatea și transparența bugetului, asigurând informarea deplină a cetățenilor cu privire la toate cheltuielile și veniturile. mai convenit, de asemenea, asupra unui număr de îmbunătățiri aduse la dispozițiile referitoare la colaborarea interinstituțională în domeniul bugetar, în special pe durata procedurii bugetare (plăți, agenții, PESC, acordul de pescuit, etc.).

În sfârșit, în cadrul ultimei runde de negocieri, Parlamentul a obținut un miliard suplimentar care să fie alocat, pe bază voluntară, programului de ajutor pentru persoanele cele mai defavorizate 2014 -2020.

Trimiterile principale la punctele din regulamentul privind CFM și IIA adoptate, care corespund cu solicitările și realizările Parlamentului, sunt indicate în tabelul de mai jos.

Solicitarea PE	Referință CFM-AII
4 aspecte principale	
Flexibilitate:	
- marja globală credite de plată	Art. 5 CFM
- marja globală credite de angajament	Art. 14 CFM
- flexibilitate specifică	Art. 15 CFM + declarația comună

- instrumente speciale	Articolele 3.2, 4.1, 9-12 CFM, punctele 10-13 IIA
- marja de rezervă	Articolul 13 CFM, punctul 14 IIA
- utilizarea surplusurilor	Nu este inclus în acordul final
- ajustări ale plăților legate de execuție	Art. 18 CFM
- flexibilitate legislativă	Pct. 17 AII
- o nouă tipologie flexibilitate îmbunătățită / actualizare / ajustare / revizuire	Nu este inclus în acordul final
Revizuirea post-electorală	Art. 2 CFM, Declarație a Comisiei Europene privind revizuirea
Unitatea și transparența	Art. 24 CFM, pct. 7 și 16 AII
Resurse proprii	Declarație comună privind resursele proprii
„Alte” aspecte	
Proiecte de anvergură: Galileo, ITER, Copernicus	Considerentul 13, art. 16 CFM
Plăți și RAL:	
- justificarea divergențelor față de estimările COM	Art. 36 anexa AII
- certificarea previziunilor de plăți	Nu este inclus în acordul final
- tratarea contribuțiilor statelor membre în bugetele naționale	Nu este inclus în acordul final
- reuniuni periodice și informare	Art. 36 anexa AII
- excedente	Nu este inclus în acordul final
- plan de acțiune privind RAL	Nu este inclus în acordul final
PESC	Pct. 23 - 25 AII
Cheltuielile administrative	Pct. 27 AII
Buna gestiune financiară :	
- declarații de gestiune naționale (DGN)	Declarație a Comisiei Europene privind declarațiile de gestiune naționale
- organizații internaționale	Pct. 28 AII
- evaluare	Pct. 29 AII
Declarație privind sinergiile și o mai bună execuție a fondurilor	Declarație comună privind îmbunătățirea eficacității cheltuielilor publice în materii care fac obiectul acțiunii UE
Durată	Considerentul 3 - CFM
Agenții	Pct. 31 - 32 AII
FED	Pct. 26 AII
Calendar pragmatic	Anexa AII
Egalitate de gen	Declarația comună
Acorduri de pescuit	Pct. 19 - 21 AII

12.3.2014

AVIZ AL COMISIEI PENTRU AFACERI CONSTITUȚIONALE

destinat Comisiei pentru bugete

referitor la negocierile privind CFM 2014-2020: învățăminte și perspective
(2014/2005(INI))

Raportor pentru aviz (*): Andrew Duff

(*) Procedura comisiilor asociate – articolul 50 din Regulamentul de procedură

SUGESTII

Comisia pentru afaceri constituționale recomandă Comisiei pentru bugete, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. întrucât în urma primului acord privind CFM 2014-2020, acesta nu coincide cu mandatul Parlamentului și cu cel al Comisiei, care încep în 2014 (considerentul Fa);
2. întrucât posibilitățile oferite de Tratatul de la Lisabona de modificare a procedurilor decizionale pentru CFM și pentru deciziile privind resursele proprii nu au fost exploatate (considerentul Fb),

Considerații de ordin politic

3. constată că Consiliul European a preferat o abordare de sus în jos în deciderea dimensiunii generale a CFM 2014-2020, ceea ce indică o discrepanță îngrijorătoare între angajamentele politice ale UE, asumate de Consiliu, și rezerva pe care o manifestă în finanțarea adecvată a acestora; consideră, în schimb, că această decizie ar fi trebuit să aibă la bază un proces invers, de jos în sus, rezultând dintr-o evaluare detaliată a nevoilor financiare ale UE și a obiectivelor politice prevăzute în programele multianuale și în politicile definite de legiuitor; felicită, în acest sens, Comisia SURE pentru activitatea sa, care a stabilit pentru Parlament un consens privind prioritățile politice, dar regretă faptul că s-a dovedit imposibil, în cazul de față, să se demareze negocieri comparabile pe fond cu Consiliul (punctul 6);

Considerații de ordin instituțional

4. reamintește că, potrivit tratatului, Consiliul European nu îndeplinește funcții legislative; insistă, prin urmare, ca concluziile Consiliului European să fie considerate instrucțiuni de negociere destinate Consiliului și subliniază că acestea nu constituie, în niciun caz, bariere de netrecut care nu pot fi negociate cu Parlamentul; solicită introducerea în concluziile Consiliului European a unei formulări standard care să facă trimitere la dispozițiile de la articolul 15 alineatul (1) din TFUE (punctul 14);
5. își exprimă convingerea că regula unanimității în Consiliu înseamnă că acordul convenit reprezintă cel mai mic numitor comun, din dorința de a se evita vetoul unui singur stat membru; subliniază că trecerea la votul cu majoritate calificată în cazul Regulamentului privind CFM ar fi în conformitate nu doar cu procedura legislativă ordinară, utilizată pentru adoptarea practic a tuturor programelor multianuale ale UE, ci și cu procedura bugetară anuală (punctul 18);
6. constată că Consiliul European ar putea recurge la clauza pasarelă [articolul 48 alineatul (7) din TUE] pentru a trece la votul cu majoritate calificată și la procedura legislativă ordinară pentru deciziile privind resursele proprii și CFM; reamintește, în plus, că articolul 312 alineatul (2) din TFUE permite, în orice caz, adoptarea votului cu majoritate calificată pentru CFM; îndeamnă Consiliul European să recurgă la aceste două pasarele pentru obiectivul propus, astfel încât să simplifice procesul decizional din cadrul Consiliului și să limiteze măsura în care politica națională de „juste retour” are prioritate în fața intereselor comune ale Uniunii în ansamblul său (punctul 18a);

CFM 2014-2020: perspective

7. solicită ca evaluarea la jumătatea perioadei a CFM să pregătească o eventuală reducere a perioadei pentru care va fi convenit următorul CFM, astfel încât să se asigure renegocierea ulterioară a acestuia pe parcursul mandatului fiecărui Parlament și al fiecărei Comisii, asigurându-se, în acest mod, legitimitate democratică deplină pentru deciziile ordinare privind perspectivele financiare ale Uniunii și luându-se, în același timp, măsuri pentru a garanta stabilitatea programelor de cheltuieli și caracterul previzibil al investițiilor (punctul 25a);
8. constată că, pentru următoarea rundă de negocieri, se vor aplica noile articole 70 și 70a (negocierile interinstituționale din cadrul procedurilor legislative) din Regulamentul de procedură al Parlamentului; recomandă ca, încă de la începutul următorului mandat al Parlamentului, comisiei responsabile cu Regulamentul de procedură să i se solicite să armonizeze cele două articole cu articolul 75 (CFM), articolul 75c (trilogul financiar) și articolul 81 alineatul (3) (procedura de aprobare), în vederea redactării unui articol unic coerent privind procedurile legislative speciale prevăzute la articolele 311 și 312 din TFUE referitoare la stabilirea mandatului, la desfășurarea trilogurilor (inclusiv la rolul Președintelui) și la examinarea în plen (punctul 25b);
9. consideră că, la următoarea revizuire a tratatelor, Convenția ar trebui să înainteze propuneri privind un sistem real de codecizie între Consiliu și Parlament în ceea ce privește adoptarea CFM și a deciziilor privind resursele proprii (punctul 25c);

10. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului European, Consiliului, Comisiei și parlamentelor naționale (punctul 26).

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	10.3.2014
Rezultatul votului	+: 16 -: 3 0: 1
Au votat pentru	Carlo Casini, Andrew Duff, Marietta Giannakou, Roberto Gualtieri, Enrique Guerrero Salom, Zita Gurmai, Gerald Häfner, Stanimir Ilchev, Constance Le Grip, David Martin, Sandra Petrović Jakovina, Tadeusz Ross, Algirdas Saudargas, György Schöpflin, József Szájer, Luis Yáñez-Barnuevo García
Au votat împotriva	Andrew Henry William Brons, Ashley Fox, Daniel Hannan
S-au abținut	Rina Ronja Kari
Membri titulari prezenți la votul final	Andrew Henry William Brons, Carlo Casini, Andrew Duff, Ashley Fox, Roberto Gualtieri, Enrique Guerrero Salom, Zita Gurmai, Gerald Häfner, Daniel Hannan, Stanimir Ilchev, Rina Ronja Kari, Constance Le Grip, David Martin, Sandra Petrović Jakovina, Tadeusz Ross, Algirdas Saudargas, József Szájer, Luis Yáñez-Barnuevo García
Membri supleanți prezenți la votul final	Zuzana Brzobohatá, Marietta Giannakou, Vital Moreira, György Schöpflin

13.2.2014

AVIZ AL COMISIEI PENTRU OCUPAREA FORȚEI DE MUNCĂ ȘI AFACERI SOCIALE

destinat Comisiei pentru bugete

referitor la negocierile privind CFM 2014-2020: învățăminte și perspective (2014/2005(INI))

Raportoare pentru aviz: Pervenche Berès

SUGESTII

Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale recomandă Comisiei pentru bugete, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce

urmează a fi adoptată:

1. regretă strategia definită de Parlament, ce constă în negocierea propunerilor legislative fără a efectua modificări privind sumele aferente CFM; consideră că Parlamentul trebuie să evalueze rezultatul acestei strategii;
2. regretă faptul că sumele aferente anului 2011, în prețuri constante, propuse de către Comisie ca bază a negocierii nu au făcut posibilă luarea în considerare pe deplin a nevoilor statelor membre, îndeosebi în ceea ce privește șomajul și regresivitatea socială; subliniază faptul că datele insuficiente, îndeosebi datele statistice insuficiente, vor afecta negativ politicile și vor alimenta percepțiile eventual negative legate de bugetul UE;
3. regretă faptul că unele elemente ale propunerilor legislative au fost discutate și decise în cadrul Consiliului European, în loc să fie negociate și convenite la nivelul formațiunii competente a Consiliului și al comisiei responsabile; subliniază că Consiliul a ignorat Parlamentul European în calitatea sa de colegiuitor, mai ales în ceea ce privește Inițiativa privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor; reamintește Consiliului European că, în conformitate cu dispozițiile tratatului, acesta nu dispune de competențe legislative; de aceea, avertizează ambii colegiuitori cu privire la faptul că trebuie să evite pe viitor orice transfer al puterii legislative către Consiliul European;
4. subliniază că concluziile Consiliului European ar trebui să fie considerate, de către Consiliu, îndrumări referitoare la negocieri; regretă profund faptul că această problemă a marcat negocierile privind programele multianuale ale UE, mai ales în ceea ce privește Fondul social european și Fondul european de ajustare la globalizare;
5. regretă faptul că în cazurile în care colegiuitorii au convenit să extindă sfera de aplicare a programelor financiare propuse, această extindere nu a putut fi urmată de creșteri corespunzătoare ale pachetelor financiare și nici nu au putut fi prevenite reduceri ale acestora; regretă, în special, faptul că sumele alocate pachetului FSE au fost reduse în mod constant de la crearea acestui fond, în ciuda faptului că domeniul de aplicare a Fondului a fost extins de-a lungul timpului; regretă faptul că pachetul FSE propus, reprezentând 25 % din fondurile pentru politica de coeziune, nu a putut fi menținut în cadrul negocierilor aferente perioadei 2014-2020; de asemenea, regretă că pragul anual pentru FEG a fost redus în mod disproporționat comparativ cu alte instrumente financiare; regretă invocarea articolului 20 din Regulamentul de procedură al Parlamentului pentru toate dosarele asociate CFM, întrucât acest lucru a limitat drepturile democratice ale deputaților în PE de a se exprima, de exemplu cu privire la cotele minime aferente pachetului FSE;
6. subliniază că unul dintre obiectivele Tratatului de la Lisabona a fost democratizarea procesului de instituire a cadrului financiar al Uniunii și regretă, în acest context și în legătură cu propunerile legislative pentru perioada 2014-2020, că oportunitatea de a acționa în conformitate cu spiritul tratatului nu a fost valorificată în mod corespunzător;
7. regretă faptul că, în ciuda urgenței evidente generate de expirarea CFM și de apropierea alegerilor europene, negocierile privind FEG și FEAD au fost amânate din motive ce nu țin de conținut, ceea ce a avut drept consecință existența unor termene foarte constrângătoare pentru încheierea acordurilor; regretă faptul că propunerea Comisiei pentru FEAD a întârziat foarte mult;

8. constată că schimbările de poziție în cadrul negocierilor nu au fost întotdeauna comunicate în totalitate și în timp util între actorii relevanți din Parlament, fapt care a afectat uneori coerența abordării Parlamentului;
9. subliniază, pe baza experienței Programului Uniunii Europene pentru schimbări sociale și inovare socială (EaSI), dificultatea de a negocia în mod individual elemente orizontale care se regăsesc într-o formă similară în cadrul mai multor programe multianuale în diferite domenii de politică, conducând astfel la rezultate diferite și împiedicând o abordare uniformă, diminuând astfel și mai mult rolul de negociator al Parlamentului; consideră că o abordare sistematică ar conduce la rezultate mai bune;
10. subliniază corelația problematică dintre negocierile referitoare la propunerile legislative, îndeosebi cu privire la FSE, și progresele înregistrate în negocierile privind cadrul global al CFM;
11. regretă faptul că, în ciuda prevederilor tratatului, Consiliul a decis să negocieze unele propuneri legislative numai pe baza unor abordări generale parțiale sau a unor abordări generale, fără a respecta un mandat stabilit prin amendamentele propuse de Parlament, fapt care a antrenat întâzieri și blocaje în ceea ce privește negocierile, mai ales în legătură cu FSE, FEG și FEAD;
12. regretă că Parlamentul European a decis să nu valorifice la maximum posibilitățile oferite de procedura legislativă ordinară în cadrul negocierilor cu Consiliul cu privire la temeiul juridic; în acest context, consideră că ar trebui să se acorde o atenție specială cazurilor în care o propunere legislativă a fost recunoscută ca înscriindu-se în sfera de competență a mai multor comisii parlamentare; este de părere că, în aceste cazuri speciale, mandatul de negociere cu Consiliul ar trebui obținut în ședință plenară, pentru asigurarea unui sprijin larg, pentru consolidarea poziției de negociere a PE și pentru garantarea transparenței;
13. consideră că, deși acordurile negociate cu Consiliul ar trebui să se bucure de posibilitatea unei adoptări facile în ședință plenară, acest lucru nu se poate realiza cu prețul privării plenului de orice posibilitate de a modifica textele convenite; este de părere că asemenea proceduri nu pot fi aplicate decât pe baza unui consens politic foarte larg pe marginea textului convenit; de aceea, invită comisia sa competentă să analizeze posibilitatea aplicării articolului 138 din Regulamentul de procedură al PE pentru acordurile în primă lectură și în doua lectură;
14. reamintește că marjele păstrate disponibile sub plafoanele CFM pentru credite de angajament pe perioada 2014-2017 constituie o marjă CFM globală pentru angajamente, care este calculată de Comisia Europeană și care se disponibilizează peste plafoanele instituite în CFM pentru anii 2016-2020 pentru obiective de politică legate de creșterea economică și ocuparea forței de muncă, în special Inițiativa privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor;
15. invită următoarea Comisie Europeană și următorul Parlament European să analizeze cu atenție realizările Strategiei Europa 2020, îndeosebi obiectivele în materie de ocupare a forței de muncă, și să aplice clauza de revizuire pentru a adăuga resurse financiare care să dezvolte strategia, ținând seama de faptul că impactul negativ al crizei actuale a periclitat-o;

16. reamintește că revizuirea prevăzută a CFM nu trebuie să aibă un impact de reducere asupra niciunui pachet financiar național prealocat pentru politica de coeziune, cu atât mai puțin asupra alocărilor FSE;
17. invită Comisia Europeană să găsească soluții la problema șomajului în rândul tinerilor propunând o creștere substanțială a bugetului destinat Inițiativei privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor, în cadrul procesului de revizuire a CFM;
18. aduce la cunoștința următoarei Comisii Europene și a următorului Parlament European faptul că Regulamentul privind Fondul social european prevede, pe lângă procesul de revizuire a CFM, ca „resursele alocate Inițiativei privind ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor să poată fi revizuite în sens ascendent pentru perioada 2016-2020 în cadrul procedurii bugetare, în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 1311/2013”;
19. este profund îngrijorat de faptul că toate dezbaterile din Consiliu pe tema bugetului au fost, deja de mult timp, subminate de argumentul „profitului echitabil” și subliniază că această situație este cauzată în mare măsură de actualul sistem de finanțare a UE, prin care aproximativ 85 % din venituri provin din contribuții naționale, și nu din resurse proprii veritabile, astfel cum prevede Tratatul de la Roma;
20. constată că Consiliul European a preferat o abordare de sus în jos în deciderea dimensiunii generale a CFM 2014-2020, ceea ce indică o discrepanță îngrijorătoare între angajamentele politice ale UE, asumate de Consiliul European, și rezerva pe care acesta o manifestă în finanțarea lor; subliniază faptul că Parlamentul European a subestimat capacitatea Consiliului European de a evalua impactul intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona în ceea ce privește competențele PE privind adoptarea CFM și de a păstra această abordare;
21. este convins că orice decizie privind cadrul financiar ar trebui să aibă la bază desfășurarea, în prealabil, a unei veritabile dezbateri politice privind rolul, funcția și valoarea adăugată a bugetului UE, precum și privind compatibilitatea acestuia cu strategia politică adoptată de Uniune și cu obiectivele operaționale atribuite Uniunii.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	13.2.2014
Rezultatul votului final	+: 29 -: 4 0: 1
Membri titulari prezenți la votul final	Regina Bastos, Heinz K. Becker, Phil Bennion, Pervenche Berès, Philippe Boulland, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Minodora Cliveti, Karima Delli, Sari Essayah, Richard Falbr, Nadja Hirsch, Stephen Hughes, Danuta Jazłowiecka, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Verónica Lope Fontagné, Thomas Mann, Csaba Öry, Konstantinos Poupakis, Elisabeth Schroedter, Gabriele Stauner, Jutta Steinruck
Membri supleanți prezenți la votul final	Georges Bach, Philippe De Backer, Edite Estrela, Sergio Gutiérrez Prieto, Anthea McIntyre, Antigoni Papadopoulou, Gabriele Zimmer
Membri supleanți [articolul 187 alineatul (2)] prezenți la votul final	Enrique Guerrero Salom, Timothy Kirkhope, Corien Wortmann-Kool

5.3.2014

AVIZ AL COMISIEI PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ

destinat Comisiei pentru bugete

referitor la negocierile privind CFM 2014-2020: învățăminte și perspective (2014/2005(INI))

Raportor pentru aviz: Jan Olbrycht

SUGESTII

Comisia pentru dezvoltare regională recomandă Comisiei pentru bugete, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. consideră că este necesar să se facă o distincție între discuțiile privind CFM și cele privind temeiul juridic unic pentru politicile UE, inclusiv pentru politica de coeziune, având în vedere dispozițiile tratatelor și rolul Parlamentului European în ambele procese;

2. este de părere că lucrările privind CFM nu ar trebui în niciun caz să interfereze cu lucrările privind regulamentele care definesc sfera sprijinului și normele de aplicare ale fiecărui fond și, prin urmare, ar trebui să respecte rolul Parlamentului European în cadrul negocierilor privind temeiul juridic pentru politica de coeziune; regretă profund că negocierile privind CFM 2014-2020 nu au respectat acest principiu, ceea ce a avut drept rezultat o influență substanțială a lucrărilor privind CFM asupra negocierilor legislative în legătură cu regulamentele privind politica de coeziune, atât din perspectiva conținutului, cât și a calendarului;
3. subliniază că discuțiile privind resursele pentru politica de coeziune ar trebui să se bazeze pe o analiză a necesităților și să țină seama de evaluarea punerii în aplicare a politicii respective în perioada de programare anterioară; reamintește că politica de coeziune este o politică de investiții favorabile creșterii care contribuie la combaterea crizei economice și, prin urmare, va deveni mai importantă ca instrument al UE pentru stimularea creșterii economice sustenabile, crearea de locuri de muncă, stimularea investițiilor publice și reducerea inegalităților sociale și a sărăciei, stimularea trecerii la o economie cu un consum redus de carbon și combaterea schimbărilor climatice, în vederea atingerii obiectivelor strategiei Europa 2020;
4. subliniază că repartizarea resurselor pe fiecare an în parte acoperit de CFM (definirea plafoanelor) ar trebui să țină seama de dinamica politicii de coeziune, în special de procesele de programare și punere în aplicare și de momentul încheierii finale a programelor, pentru a asigura un nivel al plăților cât mai exact pentru fiecare an;
5. este profund îngrijorat de faptul că volumul facturilor neplătite la sfârșitul anului crește constant și consideră că politica de coeziune este cea mai afectată de deficitul bugetului UE; concluzionează că efectele negative ale perioadei 2007-2013 nu sunt remediate în CFM 2014-2020; solicită, prin urmare, să se continue procesul de reformă a bugetului UE, inclusiv reforma resurselor proprii.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	24.2.2014
Rezultatul votului final	+: 29 -: 0 0: 1
Membri titulari prezenți la votul final	Luís Paulo Alves, Francesca Barracciu, Catherine Bearder, Victor Boștinaru, Nikos Chrysogelos, Rosa Estaràs Ferragut, Brice Hortefeux, Danuta Maria Hübner, Vincenzo Iovine, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Constanze Angela Krehl, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Younous Omarjee, Markus Pieper, Ovidiu Ioan Silaghi, Nuno Teixeira, Kerstin Westphal, Joachim Zeller
Membri supleanți prezenți la votul final	Karima Delli, Ivars Godmanis, James Nicholson, Maurice Ponga, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Elisabeth Schroedter, Patrice Tirolien, Giommara Uggias

26.2.2014

AVIZ AL COMISIEI PENTRU LIBERTĂȚI CIVILE, JUSTIȚIE ȘI AFACERI INTERNE

destinat Comisiei pentru bugete

referitor la negocierile privind CFM 2014-2020: învățăminte și perspective (2014/2005(INI))

Raportoare pentru aviz: Kinga Göncz

SUGESTII

Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne recomandă Comisiei pentru bugete, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. salută acordurile încheiate cu privire la fondurile alocate justiției și afacerilor interne (JAI); recunoaște faptul că echipele de negociere ale Parlamentului au contribuit în mod semnificativ la stabilirea conținutului final al fondurilor alocate JAI, în special în ceea ce privește definirea obiectivelor generale și specifice, valorile procentuale minime ale

cheltuielilor destinate diferitelor obiective, indicatorii pentru măsurarea performanțelor în execuția fondurilor, precum și consecvența acțiunilor interne și externe ale UE;

2. regretă profund concluziile Consiliului European din 7 și 8 februarie 2013 privind CFM, inclusiv o cifră pentru rubrica 3, cu 16,6% inferioară cifrei propuse de Comisie și, în consecință, procentajul ridicat, de 23%, al reducerilor în cazul Fondului pentru securitate internă și de 20% în cazul reducerilor aplicate Fondului pentru azil, integrare și migrație; remarcă faptul că, datorită comunicării cu întârziere a cifrelor esențiale referitoare la CFM și a plafoanelor disponibile pentru fiecare domeniu de politică, a fost mai dificil pentru raportorii individuali să elaboreze o abordare strategică aplicabilă în negocierile cu Consiliul; îndeamnă Comisia ca, pe viitor, să pună toate cifrele actualizate referitoare la CFM în același timp la dispoziția Consiliului și a Parlamentului;
3. apreciază rolul constructiv jucat de statele membre care au asigurat Președinția prin rotație a Consiliului și de Comisie pe durata negocierilor referitoare la domeniul justiției; constată că acest lucru a dus la o soluționare timpurie și satisfăcătoare a problemelor de fond;
4. regretă faptul că, în domeniul afacerilor interne, Consiliul – sprijinit de Comisie – a părut mai interesat de utilizarea fondurilor disponibile pentru a completa bugetele naționale ale statelor membre decât pentru a promova valoarea adăugată și solidaritatea la nivel european; cu toate că recunoaște existența unui context deosebit de dificil din punct de vedere economic și financiar, subliniază faptul că fondurile alocate JAI ar trebui să servească în primul rând intereselor europene și să susțină activități care au o valoare adăugată europeană bine definită, cum ar fi Programul de relocare al Uniunii și alte activități orientate către UE; regretă faptul că nu a obținut acte delegate pentru deciziile de programare, în conformitate cu articolul 290 din TFUE, întrucât aceste decizii întrunesc în mod evident condițiile prevăzute de tratat pentru utilizarea actelor delegate; regretă recomandarea Comisiei și a Consiliului de a se utiliza Fondul pentru azil, integrare și migrație și Fondul pentru securitate internă în vederea finanțării acțiunilor din țări terțe, fără a indica temeiul juridic al acestei acțiuni și nelăsând Parlamentului posibilitatea de a o contesta;
5. în plus, subliniază că, în ceea ce privește fondurile alocate sectorului afacerilor interne, procedura legislativă ordinară nu prevede negocierea unei poziții comune de către Comisie și Consiliu, fără participarea Parlamentului, și transmiterea acestei poziții către Parlament, care este nevoit să o accepte ca pe un fapt împlinit; evidențiază faptul că, în cazul în care Comisia nu dorește să promoveze propunerea sa inițială, aceasta ar trebui să prezinte o propunere modificată; recomandă instituirea unor noi modalități practice de desfășurare a negocierilor financiare, care să cuprindă, printre altele, organizarea unui schimb timpuriu de opinii între cele trei instituții privind rolul, funcția și valoarea adăugată a bugetului UE; insistă asupra asumării de către Comisie a rolului său de intermediar imparțial în cadrul viitoarelor negocieri interinstituționale;
6. consideră că este imperativ ca Parlamentul să insiste în continuare asupra unei abordări orientate spre rezultate în ceea ce privește fondurile UE, care să nu se limiteze în mod strict la cantitatea acțiunilor implementate, ci care să implice, de asemenea, evaluarea calității acestor acțiuni; recomandă promovarea în mai mare măsură a indicatorilor

calitativi, în raport cu care ar trebui să se măsoare, în cele din urmă, succesul finanțării UE, și includerea acestora în viitoarele fonduri alocate JAI;

7. solicită Comisiei să asigure o execuție rapidă a noilor fonduri, utilizarea completă și eficiență a sumelor disponibile, o distribuire geografică echitabilă și asistență pentru regiunile cu performanțe mai slabe;
8. consideră că, luând în considerare faptul că reducerile de cheltuieli au fost impuse Parlamentului fără nicio justificare adecvată, Parlamentul trebuie să pună accentul pe acele domenii pentru care s-au efectuat cele mai importante reduceri de cheltuieli, atunci când examinează revizuirea intermediară;
9. este de părere că, în cadrul revizuirii intermediare, Parlamentul ar trebui să își folosească toată capacitatea de negociere prin codecizie, nelăsând să i se impună decizii și cifre de către Consiliul European;
10. consideră că este esențial ca Parlamentul să supravegheze în mod adecvat execuția fondurilor de către Comisie și, dacă este cazul, de către statele membre; recomandă ca, înainte de revizuirea planificată pentru 2016, comisiile competente să își reevalueze prioritățile, pentru a putea oferi orientări în materie de politici; recomandă instituirea unui mecanism de monitorizare corespunzător de către Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, în calitate de comisie competentă în domeniul justiției și afacerilor interne.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	24.2.2014
Rezultatul votului final	+: 44 -: 5 0: 1
Membri titulari prezenți la votul final	Edit Bauer, Emine Bozkurt, Arkadiusz Tomasz Bratkowski, Salvatore Caronna, Philip Claeys, Carlos Coelho, Ioan Enciu, Frank Engel, Cornelia Ernst, Monika Flašíková Beňová, Kinga Göncz, Sylvie Guillaume, Ágnes Hankiss, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Livia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Timothy Kirkhope, Juan Fernando López Aguilar, Baroness Sarah Ludford, Monica Luisa Macovei, Svetoslav Hristov Malinov, Clemente Mastella, Véronique Mathieu Houillon, Nuno Melo, Roberta Metsola, Louis Michel, Claude Moraes, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Rui Tavares, Wim van de Camp, Axel Voss, Renate Weber, Tatjana Ždanoka, Auke Zijlstra
Membri supleanți prezenți la votul final	Mariya Gabriel, Ana Gomes, Franziska Keller, Ulrike Lunacek, Marian-Jean Marinescu, Jan Mulder, Andrés Perelló Rodríguez
Membri supleanți [articolul 187 alineatul (2)] prezenți la votul final	Richard Ashworth, Zdravka Bušić, Krzysztof Lisek, Csaba Sándor Tabajdi, Tadeusz Zwiefka

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	19.3.2014
Rezultatul votului final	+ : 25 - : 4 0 : 3
Membri titulari prezenți la votul final	Marta Andreasen, Richard Ashworth, Zuzana Brzobohatá, James Elles, Göran Färm, José Manuel Fernandes, Věra Flasarová, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Jens Geier, Ivars Godmanis, Ingeborg Gräßle, Lucas Hartong, Monika Hohlmeier, Anne E. Jensen, Sergej Kozlik, George Lyon, Claudio Morganti, Jan Mulder, Nadezhda Neynsky, Andrej Plenković, Dominique Riquet, László Surján, Oleg Valjalo, Derek Vaughan, Angelika Werthmann
Membri supleanți prezenți la votul final	Jürgen Klute, Paul Rübiger, Georgios Stavrakakis, Theodor Dumitru Stolojan
Membri supleanți [articolul 187 alineatul (2)] prezenți la votul final	Carmen Fraga Estévez, Sylvie Guillaume